

dep 951109
Adv. Bertil von Götz
EINER
1988-11-28
skiljig yttrande i

2006-03-31

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avd 4

Ink 100-11-09

nr T 1988-95
Adat 8

Till
stockholms tingsrätt
Avdelning 4

CARL-AXEL TIDELOM

Mål nr T 4-1988-95

Dolphin Maritime & Aviation Services Limited ./ Mannheimer Swartling Advokatbyrå AB

Jag får härmed anmäla mig som ombud för Mannheimer Swartling Advokatbyrå AB och inkomma med svaromål enligt följande.

Käromålet bestrides. Ersättning yrkas för rättegångskostnader med belopp som senare skall anges.

Det ifrågasätts inte att Dolphin är ett s k recoverybolag bildat 1960 och att bolaget i denna sak företräder två koreanska lastförsäkringsbolag. Däremot ifrågasätts att Dolphin har saklegitimation att för egen räkning föra nu ifrågavarande talan.

Härefter skall kommenteras vad som anförs under rubriken SAKOMSTÄNDIGHETER med bibehållande av Dolphins disposition.

Andra stycket

Uppgifterna om fartygets namn och resa ifrågasätts inte. Det torde också vara korrekt att MS MARITIME HIBISCUS hemmahörande i Liberia funnits med bland de fartyg som under aktuell

tidsperiod varit P & I-försäkrade hos SÅAF. Däremot har inte bekräftats att den eller de bortfraktare som haft det sjö-rättsliga ansvaret under resan från Papua till Inchon Port haft detta ansvar täckt hos SÅAF. I avvaktan på karendens utredning bestrids detta förhållande.

Tredje stycket

Det är riktigt att Dolphin vänt sig till Mannheimer Swartling för biträde med ifrågavarande regressärende och också erhållit omfattande rådgivning. Vid denna rådgivning har Mannheimer Swartling utförligt påpekat vilka förutsättningar som gäller enligt svensk lag för en "direct action" mot SÅAF och även påpekat de avgörande problem som det innebar att enligt Dolphins egna uppgifter "the owners seem to have disappeared off the face of the earth". Efter företagen utredning har Mannheimer Swartling lämnat den bestämda rekommendationen till Dolphin att talan inte borde anhängiggöras mot SÅAF.

Det är också riktigt att skadeståndsanspråk för lastskada preskriberas mot bortfraktaren efter ett år. Om resan som i detta fall har avbrutits räknas preskriptionsfristen från den tidpunkt då godset, om avbrottet inte skett, skulle ha blivit avlämnat. Det är i sådant fall ofta ej möjligt att ange någon preciserad tidpunkt för preskription. Det är riktigt att SÅAF - sannolikt mot denna bakgrund - för egen del förklarade sig införstått med en förlängning av tidsfristen till årsskiftet 1992/1993. Att förlängningen givits för SÅAF:s egen räkning och ej torde vara bindande för SÅAF:s försäkringstagare meddelades Dolphin av Mannheimer Swartling.

Det skall i detta sammanhang inskjutas att det mellan Dolphin och Mannheimer Swartling har varit fullständigt klart att

Mannheimer Swartling inte skulle anställa egna efterforskningsrörande rederiet. Dolphin hade på egen hand företagit sådan utredning och kommit till det resultat som antytts ovan: Rederiet hade upphört att existera.

Fjärde stycket

Regelrätta förhandlingar mellan Mannheimer Swartling och SÅAF kom aldrig till stånd. Att SÅAF ej ville gå med på ytterligare preskriptionsförlängning efter årsskiftet hade inte något samband med att Mannheimer Swartlings handläggare var "sent ute" med sin förfrågan. SÅAF hänvisade i stället till att inga rättsliga åtgärder vidtagits mot rederiet (underförstått inom preskriptionsfristen), varför det saknades anledning för SÅAF att för egen räkning hålla saken öppen. Det är korrekt att någon talan inte anhängiggjordes mot SÅAF.

Femte stycket

Att vidtaga legala åtgärder mot SÅAF i enlighet med de faxinstruktioner som Dolphin lämnade 1992-12-31 saknade varje juridisk mening. Mannheimer Swartlings handläggare handlade helt rätt. Kravet mot rederiet var redan preskriberat. En direct action mot SÅAF enligt svensk lag förutsatte bl a att sådan preskription ej inträtt.

Sjätte stycket

Dolphin framhåller här att utsikterna i sak mot SÅAF var goda. Sanningen är att utsikterna var obefintliga.

Beträffande av Dolphin åberopade grunder vitsordas att Dolphin vänt sig till Mannheimer Swartling för att få sakkunnigt juridiskt biträde och rådgivning och att Mannheimer Swartling haft ett "professionsansvar". Mannheimer Swartling har utfört sitt uppdrag med skicklighet och sakkunskap och har på intet sätt vållat Dolphin ekonomisk skada.

Beträffande framställt yrkande skall tilläggas att Mannheimer Swartling inte vitsordar något belopp såsom i och för sig skäligt.

Stockholm den 8 november 1995

Jan Melander

Bil. Fullmakt, registreringsbevis

Advokatfirman Morssing & Nycander, Box 3299, 103 66 STOCKHOLM
tel 08-23 79 50, telefax 08-21 80 21